

LA CAMPANA DE GRACIA.

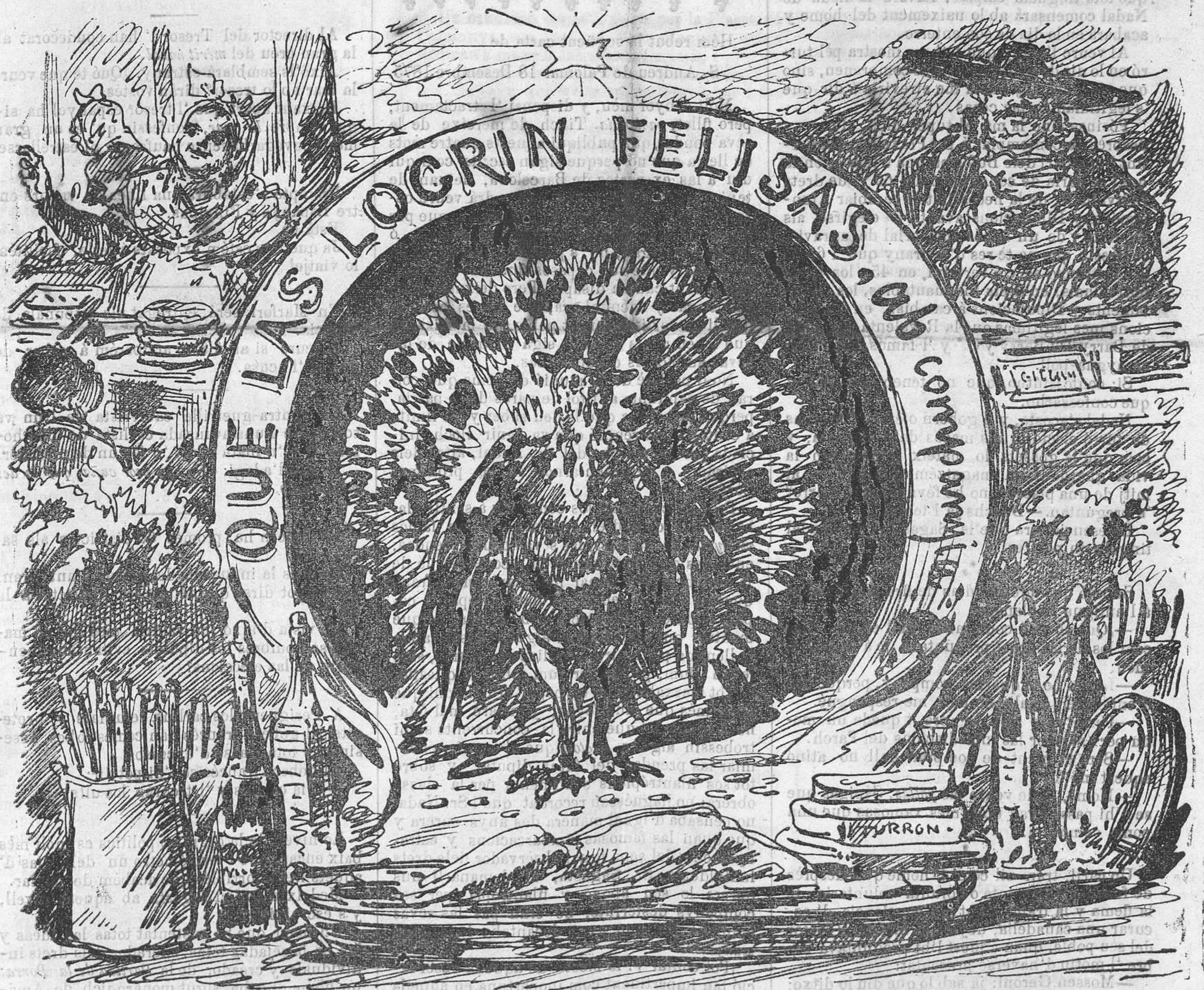
DONARÁ UNA BATALLADA CADA SEMANA

SE VEN A 2 QUARTOS PER TOT ARREU.

ADMINISTRACIÓ: RAMBLA DEL MITJ, 20.

ADMINISTRACIÓ: RAMBLA DEL MITJ, 20.

PER NADAL CADA OVELLA Á SON CORRAL.

La qüestió es de galls.

NADAL.

Un home ben educat en lo dia de avuy deu donarlos las bonas festas.

No s'alarmin, senyors, no s'alarmin: no desitjo cap pesseta: las bonas festas avuy jo las dono de franch.

Are no 's creguin que vulga dir de trenta dos quartos: quan dich de franch, vull dir gratis.

Y entenémnos: al dir gratis, no vull pas expressar que per mí 's gratin la butxaca..... y perdonin aquestas frasses.

En un dia com avuy casi no 's pot parlar sense que totas las paraulas tingan l'aire de indirectas.

En un mot, senyors: jo 'ls desitjo un felis Nadal, y 'ls el desitjo de paraula: ¿ho senten? de paraula, ó siga sense donarlos décima ó librarlos recibo, que en aquest cas es lo mateix.

**

¡Nadal! ¡La diada del turró! ¿Qui no menja turró en un dia com avuy? ¿Qui no 'n menja may siga sino com una esperansa de menjarne per tot dia en un espay més llarch ó mes curt? Adverteixin que la felicitat de tots los espanyols depen d'aquesta dolsa sustancia. Lo dia que tots seguim la carrera d'empleats, lo dia que tots tinguem empleo, llavors la diada de Nadal comensará ab lo naixement del home y acabarà en lo dia de son enterro.

Al veure l'afany que tothom mostra pèl turró en lo dia de avuy, no sols se comprenen, sino que s'espican y hasta me atreviria á dir que 's legitiman certas cosas.

Pósinse sino la má al tupé: dich, al cor, y després de contemplar á D. Práxedes, convertint l'escenari dels Bufos en una tribuna, en la qual se parla de constitució del 69 y de drets individuals; de la necessitat de cambiar Ajuntaments y Diputacions avants d'eleirge als diputats y de un famós memorial de agravis, confessin que no tèn res d'estrany que 'l 69 de la constitució se converteixi, en 45, los drets individuals, en drets inaguantables, los Ajuntaments y Diputacions á cambiar, en corporacions mes legítimas que la Revalenta Arábiga de Barry Du Barry y C.^a y 'l famós memorial, en aygua-poll.

Si: conféssin, que no tenen més remey que confessarho.

Nadal s'acosta, y 'l govern ofereix 60 caixas de turró electoral als macos de'n Sagasta, y com que 'ls gossets lo mateix se guanyan la vida guardant un magatzem que ballant al mitj de una plassa, ¿no ho féyam tot pèl turro? 's preguntan.—Donchs ja'l tenim.

Lo essencial era que 'ls Sagastins per Nadal tinguessin postres!

**

Suposo que aquests dias de fira haurán anat á l'antigua Esplanada.

—¿Qui no vá á comprar lo gall en uns dias com los de las firas? preguntava jo á un amich meu.

—Lo qui no tèn quartos, company, perque has d'entendre que allá no fian, me respongué.

—Pero, vaja que sempre 't queda un motiu per anar per las inmediacions del Parch.

—Sense intent de comprar gall no atino aquest motiu.

—Home, lo de veure las pollas. Sápigas que se n'hi passejavan unas mes xamosas que una poma camosina.

**

Un carlí, tranquil com l'home que després de fusellar á vuytanta ó noranta voluntaris, tèn la fiema y la tranquilitat de conciencia d'escurar una canadella, deya ahí mateix al rector del seu poble, quan aquest l'hi preguntava sobre 'l motiu d'haverse presentat:

—Mossen Geroni: ja sab lo que diu lo ditxo: «Per Nadal cada ovella á son corral.

—¿Y qué sou ovelles vosaltres per ventura?

—Si senyor: vosté mateix está tip de dirnos-ho: ovelles del senyor.

Lo rector, apart:—Y tèn rahó: bèn 's coneix prou ab la llana que gasta, 'l pobrissó.

**

Escoltin un'altra anecdota:

Queixávas un jove de la ingratitude de la seva estimada.

—Noy, l'hi deya un amich: no t'hi amohinis, y sápigas que jo 't desitjo unas felissas festas.

—Gracias home: pero es impossible. La Elvira cada dia mes séria ab mí, are mateix sembla que no 'm coneix.

—Per xó jo 't desitjo que 't fassi unas quantas posturas ó festas; y es inútil que 'm digas si per tú foran felissas.

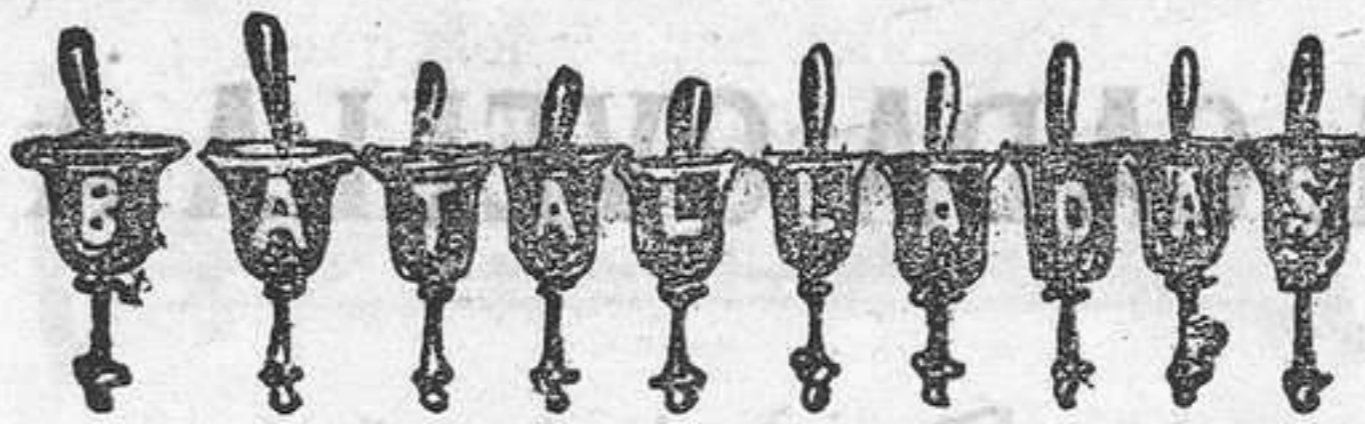
**

Aquí acabo aquest article, perque crech que ja es prou llarch, y l'aprenent de l'imprenta s'espera.

Figúrinse per veurehi la conexió, que alló que hi dit de'n Sagasta es lo gall y tot lo demés lo farsiment.

Ja veuen com es una cosa digna de la solemnitat del dia.

P. K.

Hém rebut la següent carta de

S. Andreu de Palomar 18 Desembre 1875.

Mólt senyor meu, y dispensi 'l tractament; pero fillet, paciència. Tinch de mereixe de la seva bondat, que publiqui aquests quatre mots de lletra que no perque sigan escrits com qui diu á las ex-portas de Barcelona, deixan de tenir lo seu interés. Per ells podrá veure cosas que demostren que hi ha homes, que per lograr lo seus propósitos, per descabellats ó peluts que sigan, no 's paran en barras, ni en murallas y que son capasos fins de dir que 'l dijous sant cau en disapte. Pero deixemnos de candongas y aném al gra, que no es petit lo que li ha sortit á aquest poble, ab la frisansa que tenen molts per que siga districte de las sevas ambicions diputadescas.

No li parlaré de la munió de noms que corran de aspirants al títol de pares de la patria, perqué de sobras que 'ls deu saber y 'm limito á contarli una reunió que va tenir lloch, iniciada per los amichs del Sr. Nadal, altre dels aspirants á representarnos en las próximas Còrts.

Prop de cent eran los convidats á sentir alabar cara á cara d'ell mateix, per un famós muniyidor de eleccions, las sevas bonas prendas; entre las que desd'ara dech reconeixeli la de la paciència. Per donar més carácter de franquesa á aquella reunió, se habian repartit copas y puros, disposició ben entesa perqué mentres que ab las copas alguns ensolivaban la llengua per tenirla ben disposta, altres, sino feyan llum, podian fer fum sobre la qüestió.

Tot marxaba vent en popa, si'l dimoni que no te més que una feyna, y encare mal feta, no hagués fet que entre'ls concurrents se hi trobessin alguns electors que al sentir encomiar las prendas del futur diputat, y sobre tot sos filantropichs sentiments per la classe obrera; no haguessen recordat que'l Sr. Nadal no pensaba d'igual manera dos anys enera y que quan las famosas embarcacions y estranyaments del sens igual observador dels drets individuals, Sr. Sagasta, al demanarli uns obrers lo seu apoyo y filantropia per sos companys desterrats, no eran pas las sevas opinions las que avuy decantaba lo célebre muniyidor.

¡Pot contar V. lo efecte de aquella observació tan impertinent com inoportuna en aquells moments de festa en que tot anaba com unas calsas de capellá! Lo presunt diputat va callar, qualitat recomenabla per lo cárrech á que aspira. Los demés van callar també, y la reunió va desferse com una bambolla de sabó; podent servir de exemple á molts que pensan que per ser creguts basta sa paraula, sens recordar que

tenian un refran en castellá que diu: obras son amores y no buenas razones.

Ara 's diu que aquestas festas dos candidats més volen fe tambe reunioneta... ja ni farà dos diners per si li convener. S. S.

AQU ELL....

¿Y 'l memorial de agravis? ¿Qué s' ha fet lo memorial de agravis?

Ningú 'l publica, ningú 'n sab res, ningú ha averiguat ahont para.

De modo que 'ls sagastins de ruidosíssims homes polítichs qu'eran, han passat á la categoria de obscurs memorialistas.

Telégramas del Nort anuncian qu e'n Dorregaray ha sigut fusellat.

Are veurán com los carlins s'inclinan al camp liberal.

Si senyors, si, y que son tan bonatxons que comensan per estolviarnos feyna.

L'Iberia, órgano de 'n Sagasta declara que may ha sacrificat un sol dels seus principis.

Un periódich l'hi contesta:

—Un de tot sol es veritat, are si digués tots plegats, ja fora un'altra cosa.

Al director del Tresor l' han condecorat ab la gran creu del mérit naval.

Aixó'ls semblará estrany. ¿Qué tèn que veure la mar ab lo tresor? dirán vostés.

Deixant apart que 'l tresor espanyol ha sigut sempre la mar, confessin qu' es un gran mérit navegarhi sense naufragar ni estrellarse.

Prompte s'establirá una línea de vapors entre Espanya y Filipinas.

Está bè.

Ja que tots estém exposats á ferlo, facilitém lo viatge!

En Marfori será entregat als tribunals de justicia.

A veure si al últim arribarém á saber de que se 'l acusa.

La contra-guerrilla cabrerista de Irún vá sorprendre á una avansada carlista de déu homes (?) y 'n matá nou y 'n féu un de presoner.

Bè diu l'adagi: «No hay peor cuña que la del mismo palo.»

Lo govern ha promés 60 districtes als sagastins.

Gran es la influencia del govern, tant gran, que bè pot dirse que tèn tots los districtes á la má.

En vista d'aixó ¿no valdria mes qu' ell mateix se nombrés los diputats evitantnos l' engorro de las eleccions?

A Perigueux los carlins refugiats y protegits pèl govern francés han comés robes, asseginats y tota classe d'excessos.

Al govern francés se l'hi pot dir:

—Cria carlins y 't treurán los ulls.

Lo nivell de la dignitat política es molt més baix encare que'l termómetro un dels dias d'aquets frets horribles que acabém de passar.

Medeixin á n'en Sagasta ab aquest nivell, y s'escruixirán.

Un home que ha sustentat totas las ideas y las ha falsejadas totas: adorador dels drets individuals y creador de la Partida de la Porra: un home que ha sigut monárquich de Amadeo, republicá sense República, vensut á primers del any passat y amich del vencedor l'endemá mateix de la derrota, devia proclamar los principis revolucionaris en lo teatro dels Bufos y alguns dias després renegar d'ells, rebent en recompensa de la seva apostasia 60 districtes per colocar als seus satélits.

No sabem aquí que admirar més: si la mà-niga ampla del apóstata, ó l'alt prèu á que s'ha comprat una fracció política, que no val un pito.

Xexanta districtes no son gran cosa; pero no val tant ni de molt la comparsa del home del tupé.

LO 25 DE DESEMBRE.

QUENTO TRÁJICH.

I.

¡Es negra nit!.. ¡Quina foscal..
No 's vèu al lloch una estrella;
lo cèl ne sembla un quartel
que ha tancat ja las portellas.
Fá un fret fi com cert ministre
que avuy mateix nos governa
¡ay del pobre que's costipa!..
En tal cas, no se'n aixeca.

Los carrers están deserts
com l'antesala deserta
de un ministre que ha caygut
y no té gens d'influencia.
Y jo camino... camino
bèn depressa .. bèn depressa,
com si 'm perseguís la por
caminant al mèu darrera.

II.

Al embocar un carrer
mes ronech, tronat y trist
que un moderat que desilji
la del any quaranta cinch,
venen á glassarme l'ànima
uns esgarrafosos crits
mitj ofegats per véus roncas
per dolorosos sospirs,
per lo frech de ganivets,
per renechs mal comprimits,
per estúpidas riatllas
y pudor de socarrim.

—¡Valgam Dèu!.. Corréu sereno!..
veniu, sereno, veniu!..
Aquí 's comet un delictel
aquí 's comet algun crim!..
Y guaytém pr'una finestra
y pléus d'ansia 'ns ajupim...
com que dona á un subterrani...
¡Valgam Dèu lo que havém vist!..

III.

Davant de un foch que fumeja
criminals arremengats,
un llum fumós de petroli
llasant sos equívochs raigs...
Nusos ganivets lluheixen
qu'estrenyen entre las mans,
y per tots cantons á terra
s'escampan bassals de sanch.

Lo sereno ja s'aixeca
del deber es un esclau
ja truca—¡Pam!—¿Qui demana?
—Obriu á la autoritat.

Las portas s'obran, grinyolan
á ell y á mi 'ns deixan passar,
ja baixém per una escala
á la llum de son fanal.

Ja al siti del crim tremendo
nos acostém pas á pas,
ja hi som... ja pitjém la porta...
ja som dintre... Dèu vos quart!

IV.

Lo pó encare no'm puch treure
¡quin dia, Dèu mèu, quin dia!
¿Volen saber que hi havia?
¿Volen saber que hi vaig veure?
¿Volen saber alló qu'era?
Sanch per terra .. ganivets...
y... sis galls d'indi... ¡pobrets!
dintre d'una greixonera.

J. GREVAT.

Lo Xich de Sallent demana l'indult.
Vels'hi aquí un dels primers resultats de la
faribunda proclama de 'n Tristany.
Tristany diu:—A Catalunya altra vegada.
Y 'l Xich contesta:—Donchs, vaja, jo me n'
hi vaig.

Un dels pochos sagastins que sembla que s'
oposan al *resellament* iniciat per en Sagasta, es
lo senyor *Romero Ortiz*.

Aquest bon senyor se dedica á la formació
de un museo de antiguallas y estranyesas.

Aixís donchs l'hi aconsellém que 's tanqui
diatre de un armari, ja que un sagastí sense
resellar es una cosa rara.

La lley del progrés es eterna.

Avants venian las eleccions y 's buscavan
candidats pèls districtes.

Are ja estém mes adelantats: are 's buscan
districtes pèls candidats.

A Mahó 's queixan de la abundancia de cal-
derilla.

¡Massa tips!

Mes se queixarian si de cás, de l'escasés!

La *Redoma encantada* ha alcansat ja lo 210.^a
representació.

Lo públich per xó no's queixa:

es' natural: nada, nada

pèl mateix qu'es *encantada*

que sempre fan la mateixa.

Un candidat sagastí passa per la Plassa de
Catalunya, acompanyat d'un d'aquells que's
dedican á munyir las urnas *electorals*.

—Poca aprehensió ¡eh? rés d'escrúpols, l'hi
diu. Ja sabs que á tota costa vull anar á las
Córts!

—Si vol aná á las Córts, puji, diu un cotxe-
ro: dintre de cinch minuts jo martxo.

Un nen á la sèva mare:

—Diu que á l'exposició de Filadelfia hi hau-
rá obras de senyora?

—Sí, fill mèu.

—Donchs pórtimhi mamá.

—¿Y perquè?

—Ay, ay ¿que jo per ventura no soch una
obra de vosté?

FABULETA.

Donya Rita que cus sempre á la má
pèl cap la sèva agulla sempre enfila,
y com cus á la màquina la Sila
per baix l'ha d'enfilá.

Per xó un conegut diu, movent lo cap:

—Cada hu per ahont l'enfila, ja se sap.

E. X.

Y ja que havém prèus la costum de fixarnos
en rétols, llegeixin aquest que hi ha á casa de
un barber; pero avants prenguin precaucions
per no caure d'espatllas:

«Se aplican sanguijuelas. La que no se pe-
ga no se paga. Se dán á JUDAS.»

¡Me caso ab Judas!

Un senyor deya:

«Vaig desafiarme y vaig matar á un home.
Després me vaig casar y als nou mesos ja tenia
un fill. Un que'n vaig treure del mon y un que
vaig posarn'hi, en paus.»

Lo mateix pot dir en Sagasta.

«Jo havia dit que'ls drets individuals eran
inaguantables. A pesar de tot als Bufos vaig
proclamarlos. Oero uaig conferenciar ab lo go-
bern y renegar d'ells altra vegada. Ab aixó
en paus: lo mateix estich pu'estava.»

A lo que'l país dirá:

«M'erats antipátich avants, me n'ets are, y
ab aixó en paus.»

Una noticia telegráfica:

«Lo constitucional senyor Casuso, ha sigut
nombrat diputat provincial de Madrit.»

¿Casuso y constitucional?

Será un error de transmissió: deurá volguer
dir CASUSSA.

Lo govern tant mateix es molt despiadat.
¿Qué no havia vist lo *Zaragozano*? ¿Qué no 'u
sabia que á primers de desembre havia de fer
un fret de cent mil dimonis?

Y donchs ¿perqué no feya las eleccions á
primers de desembre?

En temps de eleccions *Ulenya pèl pobre!*

DE UN ÀLBUM.

Era bonica com la blanca estrella.

Que llensa raigs al despuntar la aurora,

Com l'aura del matí qu'apenas rissa,

Del riu nevat las cristallinas onas.

Fantástica ilusió qu'en nit tranquila

Entre 'ls aires 's gronxa silenciosa,

La flor li presta son perfum riquíssim,

La lluna platejada la colora.

Ninfa qu'habita en lo florit boscatje

Qu'amaga la mentanya ab altas rocas,

Ahont no arriba furibundo l'eco

Llansat acás per la tormenta sorda.

Aquesta hermosa que'l mèu cor robaba,

Qu'en vá descrich, tan solzament tenia

Un petit defecte; era un xich coxa.

JULI.

Programa electoral per las festas de Nadal:
«Nosaltres, ciutadans, ja som algo mes que

«ls que demanan ¡*Fora quintas!*»

«Nosaltres ja fá alguns anys que cridém:—
«¡*Fora décimas!*»»

A la heróica Hernani hi ha cinch capellans,
y dels cinch dos se 'n han anat ab los carlins.

Ab motiu d'aixó diu un periódich:

—¡Quina llástima que no se n'hi hajan anat
dos y mitj per partir bè la diferencia!

¿Han vist la décima dels repartidors del
Brusi?

¡Oh! es una cosa qu'enamoral
M'hi jugaria un gall d'indi que per ella hi

ha passat la má del Sr. Mañé y Flaquer.

Vostés recordarán que un dia vá dir que
preferia la continuació de la guerra ab los car-
lins, que unas Córts Constituyents.

Donchs lo final de la décima diu:

«Basta, basta de aventuras

y siempre horrible guerra:

¡Gloria á Dios en las alturas

y paz al hombre en la tierra!»

APELLIDOS.

¿Quin es l'apellido que fá mes gitano?—Ma-
no-vens (Manovens).

¿Y 'l que necessita oli per anar llís?—Ro-
vellat.

¿Y 'l que 'us posa ab un compromís sino té
paper?—Bassas.

¿Y 'l que sempre fá mala cara?—Morros.

¿Y 'l que la fá sempre bona?—Alegre.

¿Y 'l més útil pels fusters?—Serra y Ribot.

CANTARELLAS.

Soch sol al mon: si m'estimas
viurás ab ventura y goig,
mentres... me fassis la vida
y 'm paguis las diversions.

P. B.

Qui mes mira menos vèu,
ne diu un antich refrá:
com no vull veure á la sogra,
la miro sense parar.

P. X.

Desde que só espiritista
ab ta mare avém renyit:
no'n fassas, cas que la mare
crech qu'es un mal esperit.

P. T.

Sols me sab grèu una cosa
quan aixís bornia te veig,
y es que un dia que convinga
no 'm podrás pas fer l'ullet.

L. T. C.

CUENTOS

Lo capitá caixé de un regiment un cop vá jugarse 'ls quartos que tenia en dipósit y vá perdre'ls.

Tot motxo comparegué davant del coronel, dihentli:—Senyor coronel, ahir quan venia de cobrar, van sortir-me uns quans lladres y m'preguaren tots los quartos de la mesada corrent.

—Ahí al vespre?

—Si senyor, ahí al vespre.

—Y vosté no vá coneixer á cap dels lladres?

—A cap enterament.

—¿Y'ls regoneixeria en cas de veure 'ls novament?

—Penso que si.

—¿N'hi havia un, ab gorra sense visera?...

—Penso que si.

—Ab calsa curta, ajustada y un gran garrot á las mans?

—Si senyor, si senyor, va fer lo capitá caixé.

—Ah! ja es lo que jo'm pensava exclamá 'l coronel: la malehida sota de bastos.

EPICRAMAS

—¿Qu'es teu eix paraygua Lluch?

—Y de vosté.

—Home, es tot nou.

—Está clar, com que no 'l duch no mes que 'ls dias que plou!

D. O. F.

Lo cobart de D. Magi diu que molt esperit t'è: y no ment en bona fé, perquè com qu'es taberné t'è molt esperit de vi.

D. P. F.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

Han enviat xaradas y endavinallas dignas d'insertarse los ciutadans Frere-Ilech, Teresina y Andrea, Ralip, Isach y Poca solta.

Las demés que s'han remés y 'ls noms dels autors de las quals no quedan mencionats, no poden insertarse per fluixas, fàcils d'endaviar, mal combinadas, mal versificadas ó per altres defectes per l'isill.

Ciudadá E. M. y G. No'ns fassi perdre temps dantli respos-tas atrasadas: perperdre'n no 'n tenim.—P. Fargas. Hi anirá 'l sonet.—Isaac. Idem sinonimia y algunas cosas més.—Laua tibi Crispis. Arregladeta la poesia pot'aprofitarse: las cantarellas no.—Un fill de 'n Montes. Arreglab'e l'epigrama: l'apólech es molt conegut: vá sortir en un calendari del pagés atrassat.—Jacobus. La fabuleta hi anirá.—Teresina y Andrea. Idem geroglífich: igaina llástima que la poesia no tinga un acabament tant bonich com lo comens!—Argeuter. Aquesta senmana no hi ha res mes que algun anunci aprofitable.—Frere-Ilech. En quan de vosté no hi ha mes que un epigrama.—A. Reducse y B. Lo que aquesta senmana 'ns envia no 'ns convé.—Ciudadans Pelacanyas, Xicot d'estudi, S. de Reus, Aqueronte, Pollastre, F. G. y T., Un que sab de lletra, Mitjagorra, Gat escorxat, Lamparilla, Jove del siglo, Un castellolienense, Pim-pam, Un gall, Crial desmamat, Blanch de Tayá y Un Padri de pega. Parleixinse entre tots una carbassa y 'ls ne tecará ben poch á cada hù.—M. de Platxa. Hi anirá 'l quento.—Un nevici. Idem l'anagrama.—Sauch y feije. Igual que 'l geroglífich.—A. F. O. La seva poesia corra bé.—Anton Baldufa. No podém dir igual de la seva, qu' es molt desigual: fassi mes cosas.—Jenani. Hi anirá la fuga y una cantarella.—Enrich Xarau. Idem una cantarella no més.—Angúnias. Ja haurá vist lo qu'hem fet.—J. Grevech. Idem, idem.—Des cunillets. Hi ha un quento bó: á lo que'ns demana dels apellidos no podém conformárnoshi del tot: tant bons podrian ser los que'ns remetesia!

SOLUCIONS

- 1.ª ANAGRAMA.—Armat.—Marta.—Ramal.—Trama.—Matar.
- 2.ª PROBLEMA ARITMETICH.—Lo primer no 'n comprá cap ni una y l'altre 40.
- 3.ª PREGUNTA 1.ª.—La lletra a.
- 4.ª PREGUNTA 2.ª.—En que tenen alba.
- 5.ª XARADA 1.ª.—Tar-la-mu-da.
- 6.ª XARADA 2.ª.—J'a-na-llet.
- 7.ª ENDAVINALLA.—Grill.

Ha endavinat tolas las solucions lo ciudadá Que hi fás y

Caixal de Llop: tolas menos la 4, Ralip: menos las 2 y 4, Un Castellolienense y Teresina y Andrea: menos las 4 y 6, Estripa-quentos: las 1, 3, 5 y 7, Frere-Ilech y Pim-pam: las 1, 2, 5 y 7, Poca-Roba: las 1 y 7, Cletilde: las 3 y 5, Jo mateix: la 1, no mes A. Reducse R.: la 3 Un Argenter: la 4, Juan Farduró y Trenca-caps: y no més que la 7, J. Llopis.

ANAGRAMA.

La hu ha dos á comprar tres.
Quatre lletres hi ha no més.

DOS PARAYGUAS FORADATS.

PREGUNTA ESTRAMBÓTICA.

¿Ab que dimontri pot semblarse un ou ab una castanya?

LLARGANDAIXET.

GEROGLIFICH PROBLEMA.

Ctc 1saaa m: ct cnt aaa 111 Aa
¿A qué es igual?

PROBLEMA ARITMETICH.

Dos relotjes marcan las 12 en punt en lo dia 10 de Febrer de l'any 1875. Desde aquell moment un d'ells adelanta 7 minuts cada 20 horas y l'altre n'atrasa 5 en las mateixas 20 horas. Se desitja saber quan tornarán á marcar la mateixa hora y quina hora será aquesta.

ESTRIPA QUENTOS.

FUGA DE VOCALS.

B.ll. .b .n. n... b.ll.
n .n b.ll s.l. d. b.ll
p.r. n. v.ll b.ll. g.r.
p.rq.. p.rd. 'l b.ll' b.ll.nt.

DOS PARAYGUAS FORADATS.

TORTURA CEREBRAL.

Ala veure com s'esplican vostés que un milionari no tinga un quarto.

UN ARGENTER.

GEROGLIFICH.

Antonet del violi

Amalia boja

Desembre

Parch Mercat del Born Port Nou

DOS CUNILLETS.

SALT DEL CABALL.

61	lo	y	y	plan	sá	ye	a	rit
a	xa	pen	are	munt	ma	ca	Tu	
vé	fa	vall	do	tas	's	ab	xá	
me	va	y	saat	'i	man	La	vá	
va	tre	ú	ne	ra	cla	re	la	
reig	llora	quei	a	se	no	ab	má:	
pir	quell	bari	plan	xat	fer	es	per	
mi	la	y	chan	fer	xa	Dei	son	

MARIT DE LA DAGA.

XARADA

I.
Buscant un dia mon prima
vaig trobar sense voler
un mocador de dos-terça
que á fé no valia res.

Tot era un tersa y primera:
dispost estava á llessal
y un tot alt com un segona
vá comprarme'l per un ral.

DOS TÉS Y UN CAFÉ.

II.
Tres hu-segon y tres tot
duya lligats D. Pasqual
ab un dos, puix per Nadal
tindrà convidats del Clot.

M. DE VILASAR.

ENDAVINALLA.

Mentre existeixo soch mort,
soch molt alt y soch molt baix,
sens serho faig de calaix.
¿No m'endavinas lector?

(Las solucions en lo próxim número.)

CAMPANADAS DE AVÍS.

S'avisa á tots los qui prengueren algun dany ó á las viudas dels que moriren á conseqüencia de la voladura del vapor «Express» se servescan passar per si ó per ruedi de sos delegats, degudament autorisats, á recullir la quota que'ls ha sigut senyalada de la suscripció á son favor oberta en las columnas d'aquest periódich, á la Barceloneta carrer de Sant Telm núm. 17, botiga del ciudadá Juan Constansó, depositari de la comissió distribuidora, advertint que 'ls qui á ultim del present mes ne hajan anat á recullirla, s'enten que la renuncian á favor dels mes desgraciats.

La comissió ha prèns aquesta resolució á fi de poder donar sos comptes lo mes aviat possible.

L'any nou s'acaba: estém de plé en l'época dels calendaris. A més dels que havém indicat altrás senmanas, á més del americano que tant en boga está avuy dia, tenim á la disposició de vos'és lo de la Risa, que verdaderament fá riure de debó. Val una pesseta.

També podém oferirlos lo Dietari, que consisteix en un llibre de memorias molt cumplert, about dia per dia, poden apuntar'hi lo que'ls convinga. Es molt útil.

Respecte á llibres nous, podém oferirlos per 18 rals las Maravillas celestes, de Flammarion, qu'es un sabi francès que de teuladas amunt es l'aliga. Lo cel y las estrellas, los elements de que's componen, la forma de las mateixas tot hi está esplicat de un modo que á un hom li venen ganas d'anarhi. Hi ha gran número de grabats qu' ilustren lo text.

Si volen llegir una cosa bona, comprín per 8 rals no mes las Memorias de un cortesano de'n Perez Galdós, que forma part de la preciosa collecció «Episodios nacionales.» ¿No saben? Aquells llibres, que per cubertas tenen la bandera espanyola.

Y per cosa barata y de bon gust, ben imprés, plé de grabats, un llibre en fi que un no entén com l'editor pot salvarshi, no hi ha res com lo «Pablo y Virginia,» que forma part de la Biblioteca «Plus Ultra.» Deixant no mes que 4 rals á la botiga se l'enduenen á casa sens obstacles.

BIBLIOTECA DE AMBOS MUNDOS. TOMO III.

Acaba de aparecer:

RUY BLAS,

poema dramático de VICTOR HUGO.
Un volúmen en 8.º elegantemente impreso con cubierta á dos tintas.

Precio: 2 REALES EN TODA ESPAÑA!
Se vende en la libreria de Lopez, Rambla del Centro, 20.

IMP. V. Y F. GASPAR, ATALFO, 14.
Lopez, editor.—Rambla del Mitj, 20.